

ningsordenen, der — efter at have behandlet sagen — enstemmigt indstillede (B. sp. 31), at folketinget gav sit samtykke til, at justitsministerens anmodning blev imødekommet.

Folketinget tiltrådte 24. oktober enstemmigt udvalgets indstilling (F. sp. 1025).

3. Folketingsbeslutning om folketingets samtykke i henhold til grundlovens § 57.

I skrivelse af 10. september 1974 anmodede justitsministeren om folketingets samtykke til, at der rejstes tiltale mod folketingsmedlem Mogens Glistrup for overtrædelse af straffeloven, skattekontrolloven og kildeskatteloven i tilslutning til den tiltale, der var rejst i henhold til folketingets samtykke af 12. juni 1974 (se herom årbog 1973-74, side 441).

Andragendet blev i overensstemmelse med forretningsordensens § 25, næstsidste punktum, henvist til udvalget for forretningsordenen, der — efter at have behandlet sagen — den 17. oktober afgav en betænkning (B. sp. 9), som indeholdt to indstillinger:

„Et *flertal* (udvalget undtagen fremskridtspartiets medlemmer) indstiller, at folketinget giver samtykke til, at justitsministerens anmodning imødekommes.

Et *mindretal*, fremskridtspartiets medlemmer af udvalget (Erlendsson, Bay, Bodart og Glistrup), indstiller, at samtykke ikke gives. Den pågældende sag er rent politisk forfølgelse af et folketingsmedlem, der har søgt og haft held til at rejse en politisk opposition mod samtlige gamle politiske partier og mod embedsmandsvældet. Han søges nu knægtet gennem sagen, der ikke har normale legitime aspekter.

Hertil kommer, at det er urimeligt at være administrationen følgagtig ved at give yderligere tilladelse til, at folketingsmedlemmets arbejdskraft undrages hans politiske virke i og uden for folketinget. Dertil må det alvorligt påtales, at administrationen vidtløftiggør folketingets arbejde i henhold til grundlovens § 57 ved at undlade at fremkomme med sine indstillinger